

2. Член 15, параграф 1, буква й) от Директива 2003/96 трябва да се тълкува в смисъл, че моторните горива за двупосочни полети до съоръжение за поддръжка на самолети не попадат в приложното поле на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Решение на Съда (трети състав) от 8 декември 2011 г. — France Télécom/Европейска комисия, Френска република

(Дело C-81/10 P) (¹)

(Обжалване — Държавни помощи — Режим на облагане на France Télécom с професионалния данък — Понятие за държавна помощ — Оправдани правни очаквания — Давностен срок — Задължение за мотивиране — Принцип на правната сигурност)

(2012/С 32/09)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: France Télécom (представители: S. Hautbourg, L. Olza Moreno и L. Godfroid, avocat)

Други страни в производството: Европейска комисия (представители: E. Gippini Fournier и D. Grespan), Френска република (представители: G. de Bergues и J. Gstalter)

Предмет

Обжалване на решението на Първоинстанционния съд (трети състав) от 30 ноември 2009 г. по дело Франция и France Télécom/Комисия (Т-427/04 и Т-17/05), с което Първоинстанционният съд е отхвърлил жалбите на Френската република и на жалбоподателя с предмет отмяна на Решение 2005/709/ЕО на Комисията от 2 август 2004 година относно държавната помощ, приведена в действие от Франция в полза на France Télécom (ОВ L 269, 2005 г., стр. 30) — Нарушение на понятията „държавна помощ“ и „предимство“, свързани с режима на облагане на France Télécom с професионалния данък за периода 1994 — 2002 г. — Нарушение на принципа на оправданите правни очаквания — Срок на погасителната давност на режима на помощи — Задължение за мотивиране и нарушение на принципа на правната сигурност.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда France Télécom SA да заплати съдебните разноски.
3. Френската република понася направените от нея съдебни разноски.

(¹) ОВ С 148, 05.06.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 8 декември 2011 г. (преюдициално запитване от Bundespatentgericht — Германия) — Merck Sharp & Dohme Corporation (по-рано известно като Merck & Co.)/Deutsches Patent- und Markenamt

(Дело C-125/10) (¹)

(Интелектуална и индустриална собственост — Патенти — Регламент (ЕИО) № 1768/92 — Член 13 — Сертификат за допълнителна закрила на лекарствени продукти — Възможност за издаване на посочения сертификат, когато периодът, изтекъл между датата на подаване на заявката за основен патент и датата на издаване на първото разрешение за пускане на пазара в Съюза, е по-малък от пет години — Регламент (ЕО) № 1901/2006 — Член 36 — Удължаване на срока на сертификата за допълнителна закрила)

(2012/С 32/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Жалбоподател: Merck Sharp & Dohme Corporation (по-рано известно като Merck & Co.)

Ответник: Deutsches Patent- und Markenamt

Предмет

Преюдициално запитване — Bundespatentgericht — Тълкуване на член 13, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти (ОВ L 152, стр. 1) — Възможност за издаване на посочения сертификат, когато периодът, изтекъл между датата на подаване на заявката за основен патент и датата на първото разрешително за пускане на пазара в Общността, е по-кратък от пет години

Диспозитив

Член 13 от Регламент (ЕИО) № 1768/92 на Съвета от 18 юни 1992 година относно създаването на сертификат за допълнителна закрила на лекарствени продукти, изменен с Регламент (ЕО) № 1901/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година, разглеждан във връзка с член 36 от Регламент № 1901/2006, трябва да се тълкува в смисъл, че на лекарствени продукти може да бъде издаден сертификат за допълнителна закрила, когато периодът, изтекъл между датата на подаване на заявката за основен патент и датата на първото разрешително за пускане на пазара в Европейския съюз, е по-кратък от пет години. В този случай предвиденият от последния регламент срок за педиатрично удължаване започва да тече, считано от датата, определена, като от датата на изтичане на патента се приспадне разликата между пет години и продължителността на периода, изтекъл между подаването на заявката за патент и получаването на първото разрешително за пускане на пазара.

(¹) ОВ С 161, 19.6.2010 г.